

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot Eisleben

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Vande begheerte des doots die de Heere in haer onsteken heest. Dat XXV.
Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

Hier dunckt my goet sommighe dinghen te verhalen/waer door de goetdadhigste goeder-
 rierentheyt Godts/dese h. Maeght Geerttuyt
 haer gheweerdicht heeft haeren upganc te
 bereyden.

Vande begheerte des doots die de Heere
 in haer ontfeken heeft.

DAT XXV. CAPITTEL:

Op den feestdach van S. Martte onder het
 Resp. Beatus Martinus obitum suum; dese
 ontfeken zijnde seyde tot den Heere: O Heere
 wanneer suldy met my doek soo doen: de Heere
 antwoorde: Ick wil v al te haest vande
 werelt nemen. Door welke woorden dese met
 een al te grooten verlangen ontfeken worden
 de/ wensse ontfonden te worden/ ende te zijn
 met Christo: daer se nochtans te bozen daerom
 niet en hadde gesozcht. Hier na op den woons-
 dach naer Paessche soose de Communie noch
 inden mondt hadde/ soo isse door de aensprake
 Godts aldus ghegroet gelowden. Comt mijn
 upvercozen/ ende ick sal mijnen Thoon in v
 stellen. Onder welke woorden sy ghewaer is
 gheworden/ dat die die gecomen was/ vande
 welke sy ghehoort hadde op den voorsz. feest-
 dach van S. Marten / dat woort / te wetens
 Ick wil v alte haest vande werelddt nemen.
 Doen seyde de Heere daer by: soo veel tijts als
 ghy oet desen dach van heden leuen sult/en
 maecte gheen rekeninghe dien vooz v te leuen/
 maer ghy sult mijnen lof naer v begertien in
 alle dinghen soeken te ghewinnen. Dat van
 den haren sterf-dach daer nae tot eenen tyt toe
 upt.

uytghestelt is gheweest/dat is daerom gebaen:
om dat de Heere niet en begheerde datse soude
reysen sonder de verdiensten des verlangens/
ende des bereytsels: waer toe hy haer dooz de
hoof. woorden verwecht hadde. Want als
(sulcks de Schyftuere betuyghende) de uyt-
ghestelde begheerten wasschen/ soo wast oock
met goet verholgh den hoop der verdiensten.

Op eenen anderen tijdt soose wederom op
enen sondach ouer vachte de begheerte van
ontbonden te zijn handen lichame / so heeft de
Heere gheseyt: Waer dat ick al volbraghte in v
uyterste/dat ghy van v ionghe jaren af tot nu
toe sout hebben connen ouerdencken/dat sou-
de weynigh zijn vergheliken by die gratie/ die
teek alleenlyck dooz myn lautere goederrie-
rentheyt sonder v begheerte v gheiont hebbe/
ende de Heere heeft daer noch by ghevoeght.
Verkieft wat ghy wilt/ ofr nu uyt den lichame
te gaen/ oft niet cranckheyt langher bereiert
te worden/hoe wel ick weet dat ghy inde lange
cranckhz het stof der onachtsaemheden vzeest.
Waer ouer sy haer onder-worpede onder sulc-
ken groote meewerdicheydt Godts dus seyde:
Laet mynen Heere ulwen wille gheschieden/
ende de Heere: te rechte/ seyde hy/soude ick be-
hooren te verkiefen. Daerom is dat ghy ont-
minder liefden wil te vreden zijt noch te wan-
delen int lichaemken. Ick in v bliuende ghe-
lyck een duyue in haren nest/ soo sal ick v in
mijnen schoot broepen tot dat ick v ten lesten
nae v doot sal brengen tot de lustigheden van
de ewighe groenigheden. Dus is haer verlan-
ghen vpor eenen tijde ghetruypt ghelworden.
En hier nae alffe maels tot haer selue quam/
soo hoorde se dat dit verstellen haer van bin-

De crane-
heyt ver-
ciert de
siele.

Cant. 2.
Vers. 14.Fraey ge-
lijcke-
nisse.

nen verhaelt wort. Mijn duyue inde gaters der
steenrotse. Naer desen als wederom haer ver-
langhen wies/ ende begheerde haest ontbon-
den te worden/ soo heeft de Heere gheantwoort:
wat Bzupt wasser opt die met sulcken verlan-
ghen haer haeste om te comen tot die plaetse/
inde welcke sy wiste dat den Bzupdegom sou-
de moeten ophouwen bande vermeerderinge
ban syn ciraet/ inde welcke plaetse sy booztaen
oock gheen fraeyicheyt meer en soude moghen
maken booz haren Bzupdegom? Want naer
de doot en wast de berdiensse bande siele niet
meer / noch sy en sal niet meer booz den Heere
inoghen lyden.

Met vyat deughden dat de siele Godt te ghemoet
gheuoert vwort inde doot.

DAT XXVI. CAPITTEL.

Fraey ge-
lijcke-
nisse.

Sose op eenen tijdt soude Communiceeren/
Sende te seer machteloos was/ so heeftse den
Heere ghebraght: oftse dooz de aenstaende
swachheyt de schult des leuens soude betalen/
waer ouer sy oock dusdanighen antwoort be-
comen heeft. Als een maeghdeken siet dat de
boden vanden Bzupdegom dickwils ouer co-
men / ende datse handelen vande saken die tot
de bzuplost dienen/ so ist eock recht dat sy haer
ghereet maecht tot de dinghen die de bzupt be-
langhen: die roghelick oock betamet/ dat ghy/
als ghy de cranckheyt voelt gheen dinghen en
bersuynt van die/ met de welcke ghy sout wil-
len verreeet zyn. Waer op sy: En hoe sal ick con-
nen weten die geluuste ure van v toecomste/
wanneer ghy my sult uptleiden upt den herre
ke v